

Fals

Cristianalexandra

Am ajuns să cern cuvinte
Printre falii rupte-n minte
După clipe adormite.
Aș fi putut să le cos
Cu un fir întunecos
Dar mi-a fost alunecos
Când le-am prins, precum un dinte.
Au rămas așa căscate,
Unele amestecate,
Celorlalți părând păcate.
Mie însă mi-au golit
Gândul cel împodobit,
De netrebnici pârjolit. Mi-au dat autenticitate.
Ghici de cine am scăpat
Neștiind că s-a surpat
Falsul zâmbet și pupat
Când credeam că-s toate drepte?
Cine oare să se-aștepte,
Tocmai pe mai multe trepte,
C-a fost înșelat?